

Европейцы тѣ, правила та които цисватъ за тая наука, не смежтъ да ги иарекжтъ правна-ла, но, водитества, поученія, совѣты; и испове-дывать, какъ първо правило на писма та е чув-ствителность та на сърдце то, знанія та та, ис-куство то и леснина та, за да пише споредъ най обикновенныя и пріятныя способъ, а второ е, да прочита най добри тѣ писма.

Но, Европейцы тѣ богати отъ книги и при-мѣры изрядны, не чякатъ отъ иста та книга да ся научатъ и правила, и примѣры; и мы тако можях-мы да сторимъ, ако бѣхмы богати отъ книги, и щехмы да совѣтувамя млады тѣ, по добрѣ да про-читатъ два листа примѣры, нежели двадесять листа правила.

Писменна та наука е художество, кое то спомага за образование то, за просто то, ис-кренно, и простодушно говоряѣ; упражнява у-строуміе то, и благочувствителность тж; и наемамъ ся да рекж, чи недаватъ потребно то вниманіе и трудъ за нея сички тѣ народи.

Художнописцы тѣ говоржтъ за нея послѣ Риторика та и Поезіа та: но азъ мыслиж, какъ мѣ-сто то и е послѣ Грамматика та и предъ Риторика та: защо въ по малкіа възржстѣ, като ся учятъ мла-ди тѣ тая наука, която е пълна съ прости нѣща, и която е полезна и на безбуквенны тѣ, и на